

РЕШЕНИЕ

гр. София, 14.08.2013 г.

СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД, ГК, II-ри въззивен бр. състав, в закрито заседание на четиринадесети август две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Тая Орешарова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Георгиева

Вергиния Мичева-Русева

като разгледа докладваното от съдия Орешарова ч.гр. д. № 9287 по описа за 2013 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба от 20.06.2013г. на [REDACTED] срещу действия на ЧСИ Биляна Богданова с рег.№ 856 по изпълнително дело № 2013856040 [REDACTED], изразяващи се в насочване на изпълнението върху несеквестируемо имущество по смисъла на чл.446 ГПК. Твърди се в жалбата, че по изпълнителното дело са били наложени от ЧСИ заповед върху трудовото възнаграждение на длъжника Стоян Митов, получавано от Си Ес Ем Ес ЕООД, както и заповед върху хонорар за трудова дейност на длъжника [REDACTED] по договор с „Дриймикс“ ООД. Релевирани са доводи за разделност при определяне на несеквестируем минимум за всяко възнаграждение за труд, като се сочи, че несеквестируемата част от вземането на длъжника за трудово възнаграждение, получавано от Си Ес Ем Ес ЕООД е в размер на 600 лв., а несеквестируемата част от вземането на длъжника от „Дриймикс“ ООД също е в размер на 600 лв. с оглед разпоредбата на чл.446, ал.1, т.3 ГПК. Жалбоподателят моли съда да отмени насоченото от ЧСИ Богданова изпълнение върху несеквестируемите части от двете възнаграждения и да я задължи да възстанови на длъжника сумата 603,30 лв. Претендира за присъждане на разности.

Постъпило е възражение от „Първа Инвестиционна банка“ АД по повод подадената жалба, в което моли съда да я остави без уважение. Изложено е становище, че при съществуване на две или повече трудови възнаграждения, търпящи принудително изпълнение, чл.446 ГПК се прилага при условията на кумулативност по отношение на всички суми. Посочено е, че от извършените справки от съдебния изпълнител и изнесената информация в жалбата е видно, че всички получавани възнаграждения за труд от [REDACTED] са в общ размер над 1200 лв., поради което несеквестируемият минимум е в размер на 600 лв. Всички други суми над последната търпят принудително изпълнение. Поддържа се, че тъй като сумата в размер на 600 лв./несеквестируемият минимум/ е възстановена на длъжника по делото, подадената от него жалба е неоснователна.

ЧСИ Боряна Богданова с рег.№ 856 на КЧСИ е изложила мотиви на основание чл.436, ал.3 ГПК, в които излага, че жалбата е процесуално допустима, но неоснователна. Соочи, че видно от справка-извлечение от регистъра на трудовите договори в НОИ длъжникът няма регистриран трудов договор в НОИ с Дриймикс ООД. Отделно от това поддържа, че за месеца, за който са постъпили конкретните суми, длъжникът е получил възнаграждение за дейност като управител на [REDACTED] ООД в размер на 200 лв., както и 598 лв.от трудова дейност в Си Ес Ем Ес ЕООД, като и че сумата от 798 лв. е достатъчна, за да покрие несеквестируемия минимум и да осигури доход на лицето за текущия месец.

Софийският градски съд, след като обсъди доводите в жалбата и прецени

събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Изпълнително дело № 20138560401363 по описа на ЧСИ Биляна Богданова е образувано по молба на „Първа Инвестиционна банка“ АД срещу [REDACTED] въз основа на изпълнителен лист от 14.05.2013г., издаден от СРС, ПГО, 67 състав по гр.д.№ 13089/2013г. На 06.06.2013г. на длъжника [REDACTED] е връчена покана за доброволно изпълнение на задължението по изпълнителното дело, възлизащо на 10 008,45 лв., от които главница в размер на 4 787,80 лв. със законна лихва в размер на 105,38 лв. за периода 26.03.2013г.-13.06.2013г., 2 951,78 лв. неолихвяеми вземания/ мораторни лихви, обезщетения и т.н./, 526,98 лв. присъдени разноски, 390,33 лв. разноски по изпълнителното дело, 246,18 лв. такси по Тарифата към ЗЧСИ, дължими към 13.06.2013г.

На 30.05.2013г. ЧСИ Богданова е наложила запор върху банкови сметки на длъжника [REDACTED], запор върху трудовото възнаграждение на длъжника [REDACTED] получавано от Си Ес Ем Ес ЕООД, запор върху вземания на длъжника [REDACTED] във връзка с извършваната от него дейност като управител на Ксевича ООД, както и запор върху вземания на длъжника по сключени между него и „Дриймикс“ ООД договори.

На 07.06.2013г. по специалната сметка на ЧСИ Богданова е постъпила сума в размер на 757,33 лв. в изпълнение на запор на вземания по трудово възнаграждение от Си Ес Ем Ес ЕООД. На 11.06.2013г. по специалната сметка на ЧСИ Биляна Богданова са постъпили следните суми: 598 лв. в изпълнение на запор на вземания в Райфайзенбанк България ЕАД и сумата 1198 лв. в изпълнение на запор на вземания в Райфайзенбанк България ЕАД.

На 14.06.2013г. длъжникът [REDACTED] чрез своя пълномощник адвокат [REDACTED], е подал молба, заедно с приложени извлечения от банкови сметки, открити в Райфайзенбанк България ЕАД, за възстановяване на несеквестрируема част от вземането на длъжника за трудово възнаграждение, получавано от Си Ес Ем Ес ЕООД, както и за възстановяване на несеквестрируема част от вземане, произтичащо от договор с Дриймикс ООД. От приложените извлечения се установява, че сумата от 598 лв. е получена от работодателя Си Ес Ем Ес ЕООД, а сумата от 1198 лв. от Дриймикс ООД. На 18.06.2013г. сума в размер на 596,70 лв. е възстановена на длъжника [REDACTED] от ЧСИ Богданова, като по делото не се спори, че това е част от сумата, преведена по сметка на ЧСИ от Си Ес Ем Ес ЕООД.

Спорът между страните в настоящото производство е концентриран върху това какъв е несеквестрируемият доход на длъжника по изпълнителното дело и как следва да бъде определен последния-при условията на кумулативност или при условията на разделност за всяко възнаграждение за труд, получавано от него

Безспорно е по делото, че длъжникът [REDACTED] разполага със следните доходи месечно: основно месечно трудово възнаграждение в размер на 1200 лв., получавано от Си Ес Ем Ес ЕООД, вземания като управител на [REDACTED] ООД в размер на 200 лв. месечно, вземания по договор с Дриймикс ООД в размер на 1200 лв. Общият размер на получаваните от длъжника [REDACTED] възнаграждения за труд надвишават 1200 лв. месечно, поради което с оглед разпоредбата на чл.446, ал.1, т.4 от ГПК несеквестрируемият минимум е в размер на 600 лв. Над тази сума доходът на длъжника от възнаграждения за труд е секвестрируем и върху него може да се налага запор и съответно суми над 600лв. могат да послужат за удовлетворяване на вискателя по изп.дело. Неоснователно е в тази връзка възражението на длъжника, че е следвало в случая несеквестрируемия минимум да бъде в размер на 600лв., но от всеки един от неговите доходи от възнаграждение за труд, тъй като следва да се има в предвид общото трудово възнаграждение или върху друго каквото и да е възнаграждение за

труд, което получава длъжника с оглед и на вложения в разпоредбата на чл.446, ал.1 от ГПК смисъл и какво в случая действие е осъществено от ЧСИ. Независимо от това в случая след като ЧСИ е определил правилно общото възнаграждение за труд, което е получавал длъжника месечно и което безспорно е над 1200лв. и в тази връзка секвестрируемия доход е над 600лв. е възстановил на длъжника сумата от 596,70лв., а не както следва от 600лв., която сума се явява несеквестрируема, поради което следва да бъдат отменени действията на ЧСИ за тази разлика. С оглед на това, че ЧСИ посочва, че след постъпване на сумите по неговата сметка е вдигнал запора по отношение на суми с произход работодател, следва същия да има в предвид, че следва изрично да посочи при налагане на запора, че същия се налага за суми над 600лв. и с оглед на което именно до тази сума длъжникът да може да разполага, а не да чака ЧСИ да му я възстановява, което в случая може да обоснове и отговорност на съдебния изпълнител за вреди по чл.441 от ГПК.

При този изход на делото при направени искания и от двете страни за присъждане на разноски по делото при разноски за настоящото производство от жалбоподателя от 25лв.-държавна такса и 1500лв.-адвокатско възнаграждение и при направено възражение от ответната страна за прекомерност на адвокатското възнаграждение с оглед на чл.78, ал.5 от ГПК и което е основателно с оглед на действителната правна и фактическа сложност на делото и което следва да се присъди в размер на 100лв. с оглед на чл.11 от Наредба №1/2004год. за минималния размер на адвокатските възнаграждения, в какъвто размер следва да бъде определено и юрисконсултското възнаграждение за ответника. На основание чл.78, ал.1 от ГПК с оглед на уважената част от жалбата на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 0,68лв. и с оглед отхвърлената част от жалбата на ответната страна се дължи възнаграждение от 99,45лв. или по компенсация жалбоподателят следва да заплати разноски в размер на 98,77лв.

Воден от гореизложеното, Софийският градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ действията на ЧСИ Биляна Богданова с рег.№ 856, район на действие СГС, по изпълнително дело № 2013856040 [REDACTED], изразяващи се в насочване на изпълнението върху несеквестрируемо имущество по смисъла на чл.446 ГПК заповед върху възнаграждение от труд за разликата над 596,70лв. до 600лв.-несеквестрируем минимум за длъжника [REDACTED].

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на [REDACTED] с вх.№33293/20.06.2013год. в останалата част.

ОСЪЖДА [REDACTED], с ЕГН [REDACTED] и съдебен адрес: София 1000, [REDACTED] чрез адв. Митова да заплати на Първа инвестиционна банка АД с адрес София, бул."Драган Цанков"№37 сумата от 98,77лв.-разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

3.

